

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-03-28 Nr. 429-60
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja su draudiku sudarė Gyventojų turto draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – Draudimo sutartis), kuria draudiko parengtų Gyventojų turto draudimo taisyklių Nr. 60¹ (toliau – Taisyklės) ir Bendrųjų draudimo sąlygų² pagrindu nuo 2024 m. spalio 1 d. iki 2025 m. rugsėjo 30 d. draudimo variantu „Midi“ buvo apdraustas gyvenamasis namas, esantis (*duomenys neskelbtini*), jame esantis kilnojamasis turtas ir būsto savininko (valdytojo) civilinė atsakomybė.

Pareiškėja 2025 m. sausio 6 d. pateikė pranešimą draudikui apie apdraustam turtui padarytą žalą, nurodydama: „Sugedo rekuperatorius“ (toliau – Įvykis). Įvykio data – 2025 m. sausio 3 d. Nurodytas Įvykio pobūdis – „Vidiniai gedimai“. Kartu su pranešimu pareiškėja pateikė vėdinimo įrenginio įsigijimo dokumentą, išankstinę sąskaitą apmokėjimui už remonto darbus ir atliktų darbų aktą. Gavęs pranešimą, draudikas pradėjo žalos administravimo procedūrą.

2025 m. sausio 7 d. draudikas pareiškėją informavo, kad Įvykis laikomas nedraudžiamuoju. Draudikas paaiškino, kad, įvertinus pareiškėjos pateiktus dokumentus, nustatyta, jog vėdinimo įrenginys buvo įsigytas 2017 m. kovo 8 d., t. y. Įvykio dieną jis buvo 7 metų ir 9 mėnesių amžiaus. Vadovaujantis Taisyklių 42.2 a ir 43.2 a papunkčiais, draudikas neatlygina nuostolių (nedraudžiamasis įvykis), atsiradusių dėl apdrausto namų turto, pastato inžinerinių sistemų ar stacionarių pastato elementų, kurie draudžiamojo įvykio dieną buvo senesni kaip 7 metų, gedimų.

2025 m. sausio 7 d. pareiškėja draudiką informavo, kad nesutinka su priimtu sprendimu. Nesutikimą su sprendimu pareiškėja grindė tuo, kad, nors vėdinimo įrenginį įsigijo 2017 m. kovo 8 d., tačiau faktiškai pagal paskirtį jį pradėjo naudoti 2018 m. gegužės mėnesį, todėl vėdinimo įrenginio amžius turėtų būti siejamas ne su jo įsigijimo data, o su pareiškėjos nurodoma jo eksploatacijos pradžia. Tokiu atveju vėdinimo įrenginys Įvykio dieną negalėtų būti laikomas senesniu nei 7 metų, nes iki Įvykio buvo faktiškai naudojamas 6 metus ir 8 mėnesius. Pareiškėja taip pat nurodė, kad Taisyklių nuostatos dėl 7 metų termino skaičiavimo nėra aiškios. Papildomai pareiškėja pažymėjo, kad gedimas įvyko staiga ir netikėtai, o ne dėl ilgalaikio nusidėvėjimo, tai atitinka draudžiamojo įvykio sąlygas.

Draudikas, atsakydamas į pareiškėjos pretenziją, nurodė, kad Taisyklių 42.2 a ir 43.2 a papunkčiuose įtvirtinta, jog įrenginių amžius nustatomas pagal įrenginio įsigijimo datą, o jei jos nustatyti nėra galimybės, atsižvelgiama į konkretaus modelio išleidimo datą. Draudikas paaiškino, kad, pagal Taisyklių, kurios yra neatskiriami Draudimo sutarties dalis, nuostatas, įrenginio amžius nėra siejamas su jo eksploatacijos pradžia, kaip tai nurodo pareiškėja, todėl sprendimas yra pagrįstas ir nebus keičiamas.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėja patikslintame kreipimesi prašė įpareigoti draudiką mokėti

¹ Galiojanti redakcija nuo 2024 m. kovo 14 d.

² Galiojanti redakcija nuo 2021 m. gegužės 11 d.

217,07 Eur draudimo išmoka, atlyginančią dėl vėdinimo įrenginio remonto išlaidų patirtus nuostolius.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepinimas. Draudikas paaiškino, kad pareiga mokėti draudimo išmoka draudikui kyla tik tada, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius Draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjį įvykio požymius ir kai įvykis neatitinka nedraudžiamųjų įvykių sąlygų. Jeigu Taisyklių nuostatos, tarp jų ir nustatančios draudžiamuosius ir nedraudžiamuosius įvykius, yra pakankamai aiškiai ir suprantamai išdėstytos, tokios sąlygos neturėtų būti aiškinamos per plačiai, t. y. išskirtinai apdraustojo arba naudos gavėjo naudai, nes taip draudikas būtų priverstas mokėti draudimo išmoka dėl rizikos, kurios neprisiėmė.

Draudikas atsiliepime palaikė savo poziciją, kad pagal tarp šalių sudarytos Draudimo sutarties nuostatas yra laikoma, jog įrenginys yra senesnis nei 7 metai, todėl įvykis yra pripažintas nedraudžiamuoju.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad neturi pagrindo tenkinti pareiškėjos reikalavimo dėl įvykio mokėti draudimo išmoka.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoka, atlyginančią dėl įvykio pareiškėjos patirtus nuostolius, pagrįstumo.

Siekiant išnagrinėti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal šalių sudarytos draudimo sutarties sąlygas draudikas pagrįstai, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, pripažino įvykį nedraudžiamuoju.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoka (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoka, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja teisės aktams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalį).

Šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką, draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas ir sąlygas. Draudimo apsauga ir jos teikimo sąlygos nustatomos tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose³.

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.

sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį⁴. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamąjo įvykio fakto nustatymu (CK 6.987 straipsnis)⁵.

Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką⁶. Įstatyme ir konkrečiose draudimo rūšies taisyklėse nustatytos išimtys, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, dėl to, draudėjui kreipusis dėl draudimo išmokos išmokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamąjo įvykio atveju⁷. Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamąjo įvykio požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką⁸.

Vertinant įvykio požymius Draudimo sutarties sąlygų kontekste, pažymėtina, kad Draudimo sutartyje nurodyta, jog namas ir jame esantis kilnojamas turtas buvo apdrausti draudimo variantu „Midi“. Draudimo liudijime nurodyta, kad šiuo draudimo variantu ir šalių sudarytos Draudimo sutarties pagrindu draudžiama nuo įvairių rizikų, įskaitant ugnį, gamtines jėgas, vandenį, vagystę, trečiųjų asmenų veiklą, transporto priemonės atsitrenkimą, stiklo dūžį, savaiminį medžio užvirtimą, elektros įtampos svyravimus, vidinius gedimus.

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 2 punktą įpareigoja draudiką prieš atsisakymą mokėti draudimo išmoką patikrinti visą prieinamą informaciją ir įrodyti aplinkybes, atleidžiančias nuo draudimo išmokos mokėjimo. Draudikui įrodymais nepagrindus, kad įvykis yra nedraudžiamasis ar yra kiti išmokos nemokėjimo pagrindai, jam atsiranda pareiga mokėti draudimo išmoką.

Draudikas nurodė, kad įvykį administravo, atsižvelgdamas į draudimo rizikas „Elektros įtampos svyravimų rizika“ (Taisyklių 42 punktą) ir „Vidinių gedimų rizika“ (Taisyklių 43 punktą) reglamentuojančias Taisyklių sąlygas.

Taisyklių 42 punkto „Elektros įtampos svyravimų rizika“ 42.2 a papunktyje nurodyta, kad draudikas neatlygina nuostolių (nedraudžiamasis įvykis), „kai apdraustas namų turtas, pastato inžinerinės sistemos ar stacionarus pastato elementai įvykio dieną buvo senesni kaip 7 metai. Jei draudžiamo turto (pvz., pastato šildymo įrangos, apsaugos įrenginių, buitinės technikos ir pan.) įsigijimo datos nustatyti nėra galimybės, atsižvelgiama į konkretaus modelio išleidimo datą.“

Taisyklių 43 punkto „Vidinių gedimų rizika“ 43.2 a papunktyje nurodyta, kad draudikas neatlygina nuostolių (nedraudžiamasis įvykis), atsiradusių „apdraustam namų turtui, pastato inžinerinėms sistemoms ar stacionariems pastato elementams, kurie draudžiamąjo įvykio dieną buvo senesni kaip 7 metų, gedimų. Jei draudžiamo turto (pvz., pastato šildymo įrangos, apsaugos įrenginių, buitinės technikos ir pan.) įsigijimo datos nustatyti nėra galimybės, atsižvelgiama į konkretaus modelio išleidimo datą.“

Iš byloje esančių duomenų matyti, kad pareiškėja, pranešdama draudikui apie įvykį, nurodė įvykio pobūdį – „Vidiniai gedimai“. Iš pareiškėjos pateikto UAB „Komfovent“ surašyto Remonto darbų akto matyti, kad remonto darbus atlikusi bendrovė nustatė: „Pažeidimai įrenginio viduje: patekę pašaliniai daiktai, medžiagos, skysčiai, kondensatas“, pastabose nurodant – „Žingsninis variklis yra paveiktas drėgmės“.

Kaip minėta, draudikas įvykį vertino kaip vidinį gedimą⁹, taigi, dėl tokio įvykio vertinimo ginčo tarp šalių nėra.

Kaip tai buvo nurodyta, draudikas, vertindamas įvykį pagal vidinio gedimo riziką, nustatė, jog įvykis atitinka Taisyklių 43.2 a papunktyje apibrėžto nedraudžiamąjo įvykio sąlygas, t. y. įvykio dieną vėdinimo įrenginys buvo senesnis nei 7 metų. Atsižvelgdamas į tai, draudikas atsisakė kompensuoti nuostolius, atsiradusius dėl vėdinimo įrenginio gedimo.

Draudikas teigia, kad pareiškėja, pranešdama apie įvykį, kartu pateikė ir vėdinimo įrenginio įsigijimą patvirtinantį dokumentą, kuriuo remiantis ir buvo nustatytas vėdinimo

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-316/2013.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009.

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.

⁹ Pagal Taisyklių 43.1 papunktį, „draudžiamasis įvykis: vidiniai gedimai – apdrausto turto sugadinimas ar sunaikinimas dėl įvykusio vidinio gedimo, nepriklausančio nuo išorinių faktorių.“

įrenginio amžius. Iš byloje esančių duomenų matyti, kad pareiškėja vėdinimo įrenginį įsigijo pagal 2017 m. kovo 8 d. PVM sąskaitą faktūrą Nr. (*duomenys neskelbtini*). Taigi, įvykio dieną (2025 m. sausio 3 d.) vėdinimo įranga buvo 7 metų ir 9 mėnesių amžiaus.

Pareiškėja, siekdama pagrįsti savo reikalavimą draudikui, nurodė, kad Taisyklėse nėra aiškiai apibrėžta, ar 7 metų laikotarpis turėtų būti vertinamas pagal įrenginio įsigijimo datą, ar pagal faktinio jo naudojimo laiką, bei teigė, kad pareiškėjos nuomone, Taisyklės turėtų būti aiškinamos vartotojo naudai, o įrenginio amžius turėtų būti skaičiuojamas pagal jo eksploatacijos pradžią.

Pažymėtina, kad, kilus ginčui dėl draudimo sutarties sąlygų aiškinimo, turi būti vadovaujamosi CK 6.193–6.195 straipsniuose įtvirtintomis sutarčių sąlygų aiškinimo taisyklėmis. CK 6.193 straipsnyje nurodyta, kad sutartys turi būti aiškinamos sąžiningai. Aiškinant sutartį, pirmiausiai turi būti nagrinėjami tikrieji sutarties šalių ketinimai, o ne vien remiamasi pažodiniu sutarties teksto aiškinimu. Jeigu šalių tikrų ketinimų negalima nustatyti, tai sutartis turi būti aiškinama atsižvelgiant į tai, kokią prasmę jai tokiomis pat aplinkybėmis būtų suteikę analogiškai šalims protingi asmenys.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatavo, kad esminiai sutarčių aiškinimo principai – nagrinėti tikruosius sutarties šalių ketinimus ir aiškinti sutartį sąžiningai – lemia būtinybę aiškinant sutarties sąlygas atsižvelgti ne tik į jų lingvistinę reikšmę, tačiau įvertinti ir sutarties šalių elgesį, jų subjektyvią nuomonę dėl sutarties sąlygų turinio bei sutarties sudarymo metu buvusį sąlygų suvokimą¹⁰. Kasacinio teismo praktikoje taip pat pabrėžiama, kad, nors esant lingvistinės sutarties teksto reikšmės ir šalių tikrųjų ketinimų skirtumui pirmenybę reikia teikti šalių ketinimams, kuriuos šalys, sudarydamos sutartį, turėjo omenyje, tačiau, kai šalių ketinimai nesutampa, būtina atsižvelgti ir į sutarties sąlygų lingvistinę reikšmę, nes sutarties teksto lingvistinė analizė gali padėti nustatyti, kurios šalies ketinimai atitinka sutarties lingvistinę prasmę¹¹.

Šalių ginčas kilo dėl Taisyklių 43.2 a papunkčio, kuriame nurodyta, kad draudikas neatlygina nuostolių (nedraudžiamasis įvykis), atsiradusių „apdraustam namų turtui, pastato inžinerinėms sistemoms ar stacionariems pastato elementams, kurie draudžiamojo įvykio dieną buvo senesni kaip 7 metų, gedimų. Jei draudžiamo turto (pvz., pastato šildymo įrangos, apsaugos įrenginių, buitinės technikos ir pan.) įsigijimo datos nustatyti nėra galimybės, atsižvelgiama į konkretaus modelio išleidimo datą“, aiškinimo. Kadangi ginčo šalys skirtingai aiškina minėtas Taisyklių nuostatas, pirmiausia būtina įvertinti lingvistinę nuostatų reikšmę.

Vertinant Taisyklių nuostatą lingvistiniu aspektu, pažymėtina tai, kad Draudimo sutartyje nėra jokių nuostatų, kurios įrenginio amžių sietų su jo eksploatacijos pradžia. Priešingai – Taisyklėse įtvirtinta nuostata, kad įrenginio amžiui nustatyti yra svarbi arba įrenginio įsigijimo data, arba, jei nėra galimybės jos nustatyti, konkretaus įrenginio modelio išleidimo data. Darytina išvada, kad Taisyklių nuostatų reikšmė lingvistine prasme yra aiški, Taisyklėse yra įvardytos konkrečios datos, kurios yra svarbios ir su kuriomis yra siejamas įrenginio amžiaus nustatymas.

Nustačius, kad aktualios Taisyklių nuostatos suformuluotos aiškiai ir suprantamai vidutiniam vartotojui, nėra pagrindo jų aiškinti per plačiai ir teigti, kad draudikas įrenginio amžių privalo skaičiuoti nuo įrenginio eksploatacijos pradžios, kaip teigia pareiškėja. Sutiktina su draudiko atsiliepime nurodyta pozicija, kad, jeigu Taisyklių nuostatos, tarp jų ir nustatančios draudžiamuosius ir nedraudžiamuosius įvykius, yra pakankamai aiškiai ir suprantamai išdėstytos, tokios sąlygos neturėtų būti aiškinamos per plačiai, t. y. išskirtinai apdraustojo arba naudos gavėjo naudai, nes taip draudikas būtų priverstas mokėti draudimo išmoką dėl rizikos, kurios neprišėmė.

Dėmesys atkreiptinas ir į tai, kad nors pareiškėja teigia, kad vėdinimo įrenginį pradėjo naudoti tik 2018 m. gegužės mėnesį, šis pareiškėjos teiginys vertintinas kritiškai. Iš byloje esančios 2017 m. kovo 8 d. PVM sąskaitos faktūros Nr. (*duomenys neskelbtini*) matyti, kad 2017 m. kovo 8 d. vėdinimo įrenginys buvo ne tik įsigytas, tačiau buvo atlikti ir jo montavimo bei vėdinimo sistemos paleidimo / derinimo darbai. Tai, kad įrenginio montavimo ir paleidimo darbai buvo įvykdyti 2017 m. kovo 8 d., pareiškėja nurodo ir 2025 m. sausio 7 d. elektroniniame laiške, adresuotame draudikui. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, vertintina, kad nors pareiškėja galimai negyveno būste iki 2018 m. gegužės mėnesio (kaip pati pareiškėja nurodo savo kreipimesi), tačiau dėl atlikto įrenginio montavimo ir įrenginio paleidimo pagrįstai laikytina, jog

¹⁰ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. liepos 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-357/2012.

¹¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. balandžio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-146/2012; 2010 m. birželio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-288/2010.

2017 m. kovo 8 d. įrenginys buvo ne tik įsigytas, tačiau ir pradėta jo eksploatacija, t. y. šių aplinkybių data iš esmės sutampa.

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti duomenys ir paaiškinimai pagrindžia, kad draudikas pagrįstai pritaikė Draudimo sutarties sąlygas, pagal kurias draudimo išmoka nemokama dėl įrenginio, kuris draudžiamąjį įvykio dieną buvo senesnis nei 7 metų, vidinio gedimo. Konstatuotina, kad, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, draudikas tinkamai apskaičiavo vėdinimo įrenginio amžių, remdamasis įrenginio įsigijimą patvirtinančiu dokumentu, ir nustatė, kad įrenginys yra senesnis nei 7 metų. Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma bei Draudimo sutarties šalių sutartomis sąlygomis, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju ir atsisakė mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl įvykio pareiškėjos patirtus nuostolius.

Kaip minėta, draudimo išmoka nemokama, draudikui įrodžius, kad įvykis atitinka bent vieno nedraudžiamąjį įvykio sąlygas. Dėl minėtų priežasčių įvykio atitikties kitos draudimo rizikos „Elektros įtampų svyravimo rizika“ sąlygoms vertinimas šiuo atveju teisiškai nėra reikšmingas ir toliau sprendime nebus teikiamas.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, pareiškėjos reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis